

LA CAMPANA DE GRACIA.

ADMINISTRACIÓ
Y
REDACCIÓ
LLIBRERÍA ESPANYOLA
Rambla del mitj, 20,
BARCELONA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

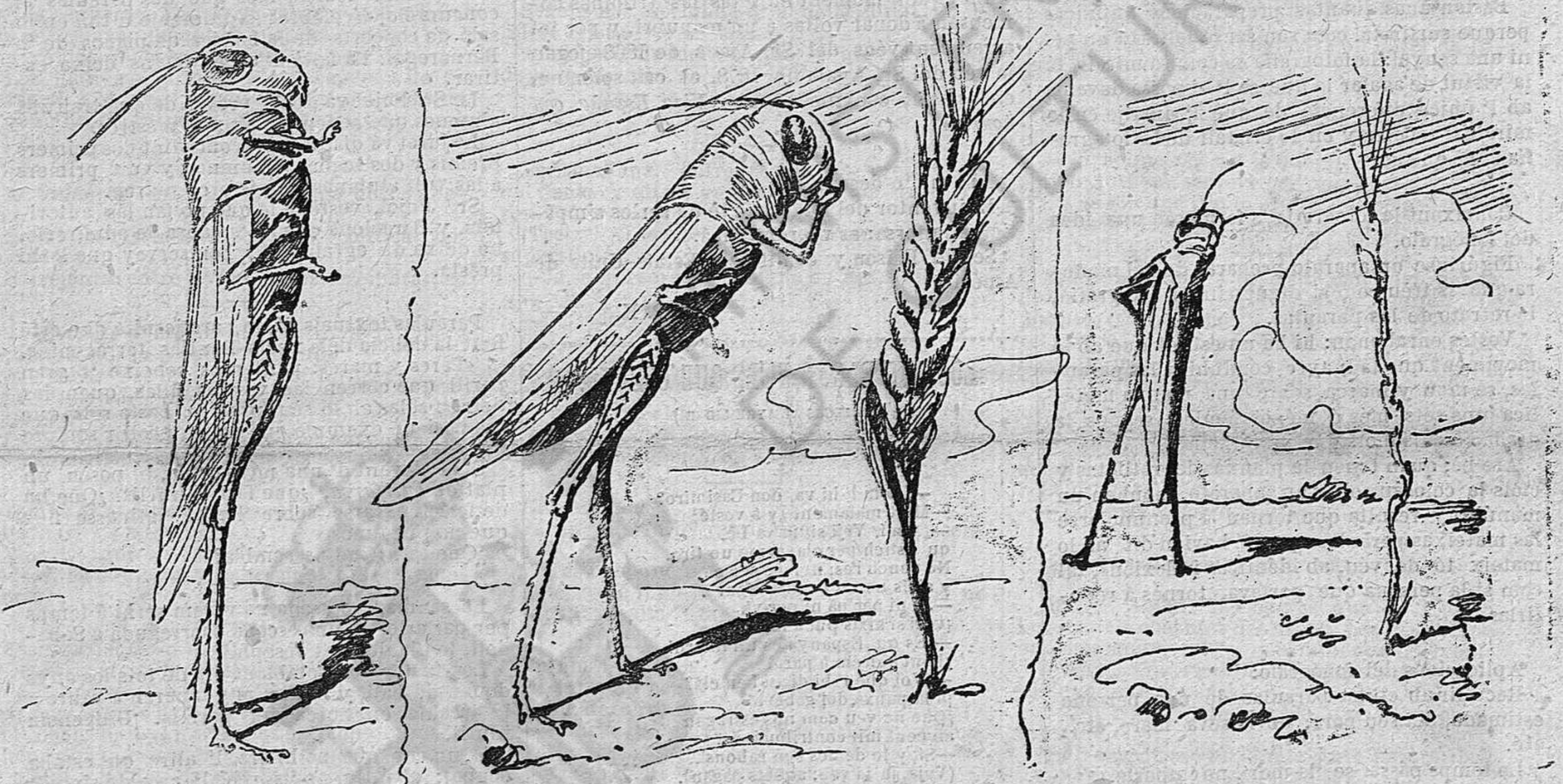
PRÉU DE SUSCRIPCIÓ.

FORA DE BARCELONA:

Espanya, trimestre. 8 rals.
Antillas (Cuba y Pto. Rico). 16 •
Estranger. 18 •

CADA NÚMERO 2 QUARTOS PER TOT ESPANYA.

SEMBLANZAS.

Diguemli llagosta.

Diguemli espiga.

Aixís ha quedat.

Diguemli cobrador de contribucions.

Diguemli contribuyent.

Resultat final.

Algú dia, qu' hi ha senyors que son massa vius per tractar ab los morts.

Si vostés tingue sin un treballador que hagués de treballar 6 horas cada dia y no 'n treballés mes qu' una ¿que farien?

Los supliquém que envihin la resposta á la Junta del cementiri, que pot ser la aprofitará, puesto que té un secretari que cobra per tenir obert lo despatx 6 horas diarias y sembla que per are no li té més que de vuit á nou del demati.

Tenim un problema á resoldre.
¿Que donamés, ser secretari de la Arcaldia ó de la Junta del cementiri?
Esperem del Sr. Toda que 'ns donará la solució, ja que te la sort de desempenyar actualment tots dos cariechs.

La *Veu del Monserrat* diu que ja está nombrada la Junta que ha d' entendre en l' erecció de una estàtua á Pio IX.
¿Y pensa aquesta junta socorre als treballadors sense feyna?
Bè diu un periódich: «*La caritat bèn entesa comensa per aixecar una estàtua á Pio IX.*»

Una senyora á Madrid vá robar dugas criaturas qu' estavan jugant al mitj del carrer.
Aixó dels robos vá present proporcions.
Los lladres al millor dia son capassos de ficar-se al Congrés y portarse 'n al Conde de Toreno ficat dintre de una butxaca del' hermill.

A Valencia continua la huelga dels *fematers*.
No hi ha res més trist que la política conservadora.
Barrejantse entre 'ls fems y las escombrarías.

Al director d' escena del teatro de la Opera de Madrid varen robarli 'l rellotje.
Als pochos dias la policia l' hi tornava.
¿Y 'l lladre?
De aquest no 'n parlem: *no pudo ser habido*.
Los lladres á Espanya son diferents dels rellotjes: als lladres aquí no se 'ls dona corda.

Tambè al auditor de guerra de Granada han fet saltarli 30 mil rals.
Vels hi aquí un *auditor* que tractantse de lladres, ha demostrat tenir una sordera completa.

Escenas del Hospital:
Desde la trona 'l cèlebre Pare Morell comensa á empéndrelas contra 'ls protestants, qu' entre paréntesis han establert escolas y donan molt bona ensenyanza en aquell poble, y acaba dihent que la causa de que no ploga es la falta de pietat y de devoció que hi ha en lo poble.
Un feligrés interromp al predicador dihent que aixó es mentida.
Lo predicador desde la trona enfilantse fins al cap de mant:—No m' intimidan las amenazas; los qui volguén matarme, pujéu aquí, que aquí 'us espero.

En tant á la porta de l' iglesia hi havia 'l rector privant d' entrar al temple á molts personas que ho pretenian, y permetent l' entrada á algunas de la seva especial devoció.
Aquestas preferencias van promoure tals disgustos, que vá haberhi castanyas, cops de cotze y bofetadas y com que queyan menudas, per tothom vá havernhi, fins pèl citat rector.

En vista de lo que deixo explicat qu' es sols una millonésima part de lo que 'ns refereixen, pregunto jo:
—¿No es hora encare de que la autoritat prengui una part activa en aixó, per evitar los desmans de certas personas fervorosas?
Creyéu que si.

¿Los hi agrada patinar?
Donchs vajin al Skating-Rink que 'l Sr. Bassols té establert al Bon Retiro.
Avants era hò; pero desde que se n' ha encarregat lo Sr. Bassols ha millorat en un ters y un quint.
La diversió aquesta s' ha fet de moda, y francament, valen mes las relliscadas allá que per las columnas dels periódichs.

Traduheixo de un periódich de Madrid.
«Ja comensan á dir que Orovio está leri, leri, si cau no cau.
»D' are en avant las discusions de presupuestos deuen anunciarse d' aquest modo.
»Corrida de presupuestos ab un ministre de mort.»

Al entrar en máquina *La Campana* sabém que *La Correspondencia de Barcelona* ha sigut denuciada.
Ho sentim ab tota l' ánima.

Un home que pronuncia malament, deya un dia:
—Aquí no vol ploure de cap manera y á l' América tant que plou!... Allá son mes felissos que nosaltres. Per aixó 'n dihen los *Estats Humits*.

Lo clero de Manresa sembla que ha pujat los arancels per batejar á las criaturas.
Segons nos escriuben d' aquella ciutat, lo títol de cristiá val set rals.
A un pare de familia que 's queixava l' hi deya un escolá:
—Fill mèu, la Providencia 'ns ha pujat la aygua.

Barzanallana, entre cessantías, presidencia del Senat y otras gangas té 13 mil duros de sou.
¡Tretze! Al cap de l' any algun mort, deya un supersticiós.
—Ja se quí será, respongué un despreocupat.
—¿Qui?
—Lo país.

S' ha inventat un procediment per conservar las carns.
Ja desafío jo al inventor á que no conservarà la carn dels contribayents espanyols, al menos mentres governi en Cánovas.

Una noticia:
«A Inglaterra hi reyna una gran efervescencia.»
Tot es cosa que pot ser.
La cervesa inglesa fá molta brumera, y si no 's tapa fort salta 'l tap qu' es un contento.

En una fotografia.
Hi entra un pagés y demana 'l préu de una dotzena de retratos.
—Valdrán 24 rals y 10 á la primera proba, diu lo retratista.
—¿Qué vol dir la primera proba?
—Lo primer retrato.
—Donchs ja veurá, exclama el pagés. La primera proba no la fassi, comensi pèls altres.

EXEMPLES.

De patriotisme:
—¡Oh, si la patria perillés, ja sé lo que 'm tocal!...
—¡Senyor! senyor! Diu que al carrer de Poment, están fent barricadas!
—Sí? Donchs arregla 'ls trastets y cap á Fransa falta gent.

D' ignocencia:
—Papá, ¿qui ha inventat la pólvora?
—Perqué ho preguntas?
—Perque, 'm acaban de dir que no la has inventada tú.

De senzillés:
—¿Y donchs, com li vá desde que té 'l senyor á fora?
—De dia tal qual; pero á las nits lo trobo á faltar molt.

De terquedat:
L' arquitecto municipal:—Per aixamplar lo carrer hem de reduir los jardins del davant d' aqueix convent. S' ofereix la deguda compensació.....
La mare superiora:—Impossible. Mes m' es-

timo un pam pe 'l devant, que una cana per darrera.

De valor:
—General. L' enemich s' acosta y amenaça una sorpresa per la esquerra.
—No tinguén por. Desfilém ab órdre cap á la dreta. Una bona retirada es una victoria.

Vels hi aquí las causas de que no plogui, segons una fulla en vers, impresa en casa Torres, plassa del Bon Succés, 2.

«El mundo está caducante,
Prevaricada la gente,
Los delitos en creciente,
Las virtudes en menguante,
La vanidad muy pujante,
El escándalo en la pèbe,
No se paga á quien se debe,
Lo Sagrado está ofendido,
En fin todo está perdido;
He aquí porque no llueve.»

¡Vels' hi aquí un poeta que 's pot bèn riure de la pluja.
¡Com qu' es un poeta de secá!

Volent atenuar la miseria d' Espanya, deya un ministerial molt tranquil:
—Desenganyinse, la situació no es tant treballosa com dihen.
Efectivament, l' hi replicava un obrer en baga, no 's treballa gens.

Un pare 's queixava de tenir dos fills ximples.
—No 's queixi, no 's queixi, l' hi deya un amic: tothom serveix per una cosa ó un' altra. ¿No sab que diu lo ditxo? Los boigs fan bitllas: fassils tirar per torners.

Are resulta que 's presenta candidat per un districte de la provincia de Murcia un tal don *Máximo Cánovas del Castillo*.
De modo qu' encare hi ha un Cánovas del Castillo mes alt, mes gros, mes inmens que D. Anton.
Un Cánovas MÁXIMO.
Aixó 'm recorda aquell ditxo de un capellá.
—Noy preguntava ¿qu' es lo qu' está més alt que el Pare Etern?...
La criatura es queda mirant lo sostre.
—Lo barret, burro, 'l barret.

¿Que va passar nits endarrera per l' Ensanche?
Dihen alguns periódichs que vá haberhi burots dels consums desarmats per grupos mes ó menos numerosos y més ó menos disolvents.
A una de las víctimas d' aquests grupos, l' hi deya un company:
—Vaja Baldiri, me sembla que algú os ha armat.
Y ell respongué ab la mes gran naturatitat:
—Al contrari, 'ns han près la arma.

A Madrid s' ha exposat una máquina de parlar.
¡Gran invent!
Si jo fos president del Consell de ministres, n' apoyaria una per cada districte electoral, y ab ellas formaria 'l mèu congrés.

Una caricatura de un periódich estranger.
Un turch nú de pèl á pèl se presenta davant de la conferencia.
Un dels representants exclama:
—Ni camisa té ¿que l' hi pendrem?

L' altre dia deya la *Correspondencia de Espanya*:
«Anuncian de Nueva York que el gobierno español ha ofrecido pagar 500 besos como compensación á cada uno de los dos barcos balleneros del Massachusetts.»
¡Cinch cents petons á cada barco!...
¡Vaya un govern mes petoner!

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Han enviat xaradas ó endavinallas dignas d' insertarse 'ls ciutadans Mianis, J. V. Orpi, Jenani, Barrineta madrilenya y P. Piculi.
Las demás que no 's mencionan no 'ns serveixen, com y tamoch lo qu' envian los ciutadans M. Sagasta, J. Arnau, Trencalós, D. Setroc, Dos germans, C. García, F. Acérrim, G. nís Badana, Clofa de Petxina, J. C. Navarces, Trill, J. Millet, Doñosa Mará, Garibaldina E., Ecce Homo, Lleig, J. Coma, Pa y Nous, Aloreugif, Roch Rocafort, Candida Tura y Joanet V.
Ciudadá J. Alavedra: Es difícil que poguém ocuparnos del asunto que 'ns recomans; té alguna responsabilitat.—R.

Hospitalench: Ja haurà vist que 'n parlém.—Sarahí de Reus: Insertarém lo geroglífich.—Barretina vermella: Publicarém la combinació.—Pau dels Timbals: Insertarém las cantarelles.—Rondinaire: En la proxima senmana 'ns en ocuparém.—M. N. O. Hi anirà l' anagrama y un epigrama.—Poeta retirat: Idem la mudansa.—Ganyotas: Publicarém los seus dibuixos; envihin mes si pot ser.—Rosalia: Hi anirà 'l trenca-closcas.—P. Piculi: Idem una sinonimia.—Barrineta madri enya: Insertarém l' epigrama.—Jenani: Idem un epigrama y el geroglífich.—J. Julia y V. Los epigramas son fluixets.—E. Vicola: Publicarém la lletra.—Xius: Idem lo repich.—Suscriptors de Torelló: Vostés fassan la seva y no 'n fassan cap cas; ja vindrà l' hora de que als tontos los espavilém.—Zarandietta: Publicarém la seva poesia.

SOLUCIONS.

À LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

1. XARADA 1.ª—*Fi-lo-me-na.*
2. ID. 2.ª—*Re-talls.*
3. ENDAVINALLA.—*Anagrama.*
4. ANAGRAMA.—*Ramon—Norma—Romanó.*
5. QUADRENT NUMÉRICH.—

4	2	1	6	3	9
3	8	3	2	5	4
9	1	7	3	4	1
6	3	2	8	2	4
2	7	5	1	4	6
1	4	7	5	7	1

6. SINONIMIA.—*Taló.*
7. GEROGLÍFICH.—*Una cistellera s' uní á un cisteller.*

Totas las solucions no las ha endavinadas ningú: n' ha endavinadas 6 M. R. P.; 5 Barrineta madri lenya y Dos germans; 4 D. Setroc, Jenani, Xiquet de Valls, Trencalós y J. Arnau; n' han endavinadas 3 y J. C. Padró y M. Sagasta; y 1 no més Esteve de Breda.

XARADAS

I.
Trenca noy aquella *hu-terça*
y comensa de fer foch,

y tú, noya ab un *hu inversa*
cou depressa aquella *tot*.
Y després que aixó fet siga
para taula y *tres-hu* pá:
vu'l també que l' *d-s* hi siga.
Apa noy, vésko á busca

J. RECASENS.

II.

Tinch un *prima* molt *segona*
que per 'quella *tot* que teus,
si tu me 'l *compras* Vicens
veurás successió molt bona.

X X X.

ENDAVINALLA.

M' escurso, m' estiro
m' aixample y m' estrenyo
y aixó cada dia
ho acostumo á fer.
No soch cap persona,
tampoch soch cap bestia,
no soch cap objecte.
Veyám que puch ser.

JOANET MONJETS.

ANAGRAMA.

Tot tot es cosa mesquina;
tinch tres lletras, au, barrina.

P.

TRENCA-CAPS.

Anton.—Agneta.—Vicens.—Valentina.—Nicolau.—
Ignasi.—Onofre.—Laura.

Posar aquestos noms en columna vertical de mane-
ra que la primera lletra donga 'l nom de una vila cata-
lana.

PEPIS.

CONVERSA.

—Anton ¿sabs qui es aquest home que ara passa?
—Oh! es un home com n' hi ha pochs.
—Deu ser un cobart. Sempre 'l veig que cavila.
—No, valent com ell tot sol.
—¿Y tú sabs d' hont es fill?
—Entre tu y jo ho hem dit, busca 'u.

PEPIS.

MUDANSA.

Tot es punt per descansar,
usa tot lo militar,
tot serveix per caminar,
y lo tot per refrescar,
quan la tot sol apurar
Quatre lletras per cinch tots
endavinals, oy, si pots.

GUARD Y OLA.

GEROGLÍFICH.

K

sa D Barcelona

T

M

r T r

A 700 a, q, r, s, t, u, v,

pro

TT tad AA

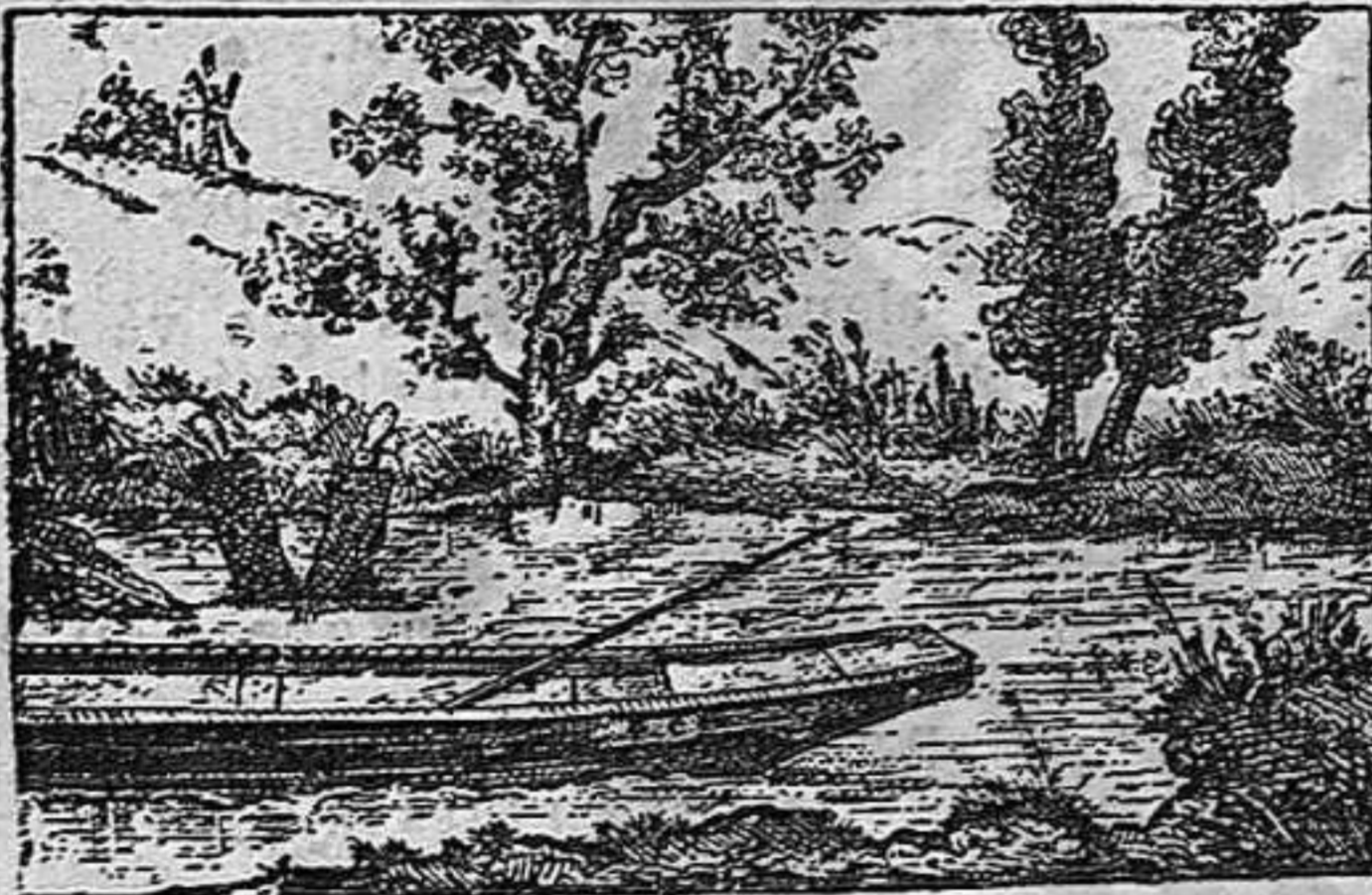
B.

Barcelona: Imp. de Lluís Tasso, fill, Arch del Teatro, 21 y 23.

LOPEZ, Editor.—Rambla del Mitj.

ENTRETENIMENTS.—LO QUE 'S VEU Y LO QUE NO 'S VEU.

Buscava pescar y ha caygut á l' aygua.

Busquin lo pescador:

Un remat sense pastor.

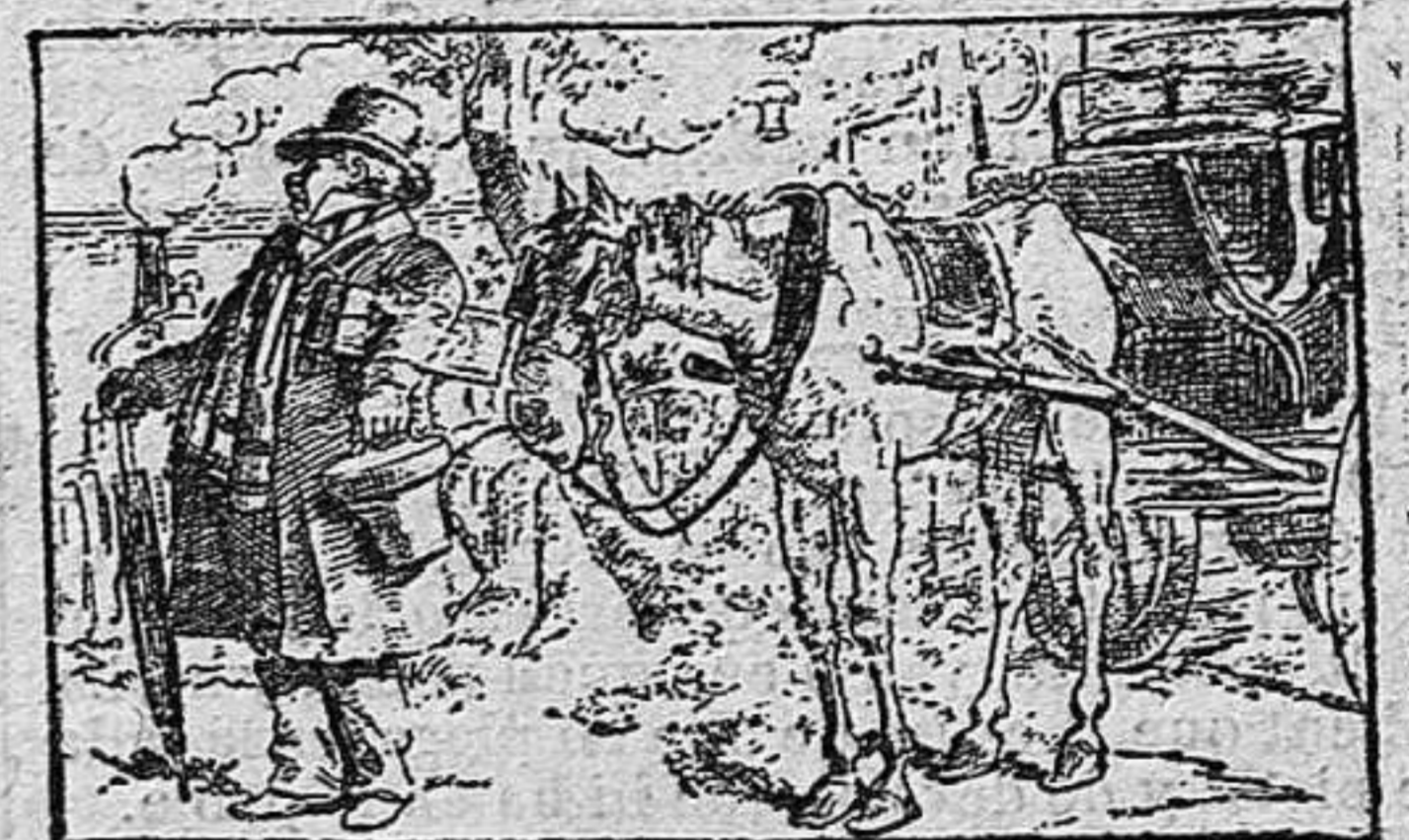
La pastora desesperada.

Busquin lo que ha perdut la pastora.

Lo cassador y la molinera.

Un senyó que está cansat.

¿Ahont es lo cotxero?

Un cassador que busca 'l conill.

¿Ahont es lo pastor d' aquest remat?

—Miri que 'l moliner nos mira.

¿Ahont es lo conill?